

[Eva Rothenborg.]

et contra. Jeg er ganske klar over, at contra allerede er begyndt. Det bliver nu min opgave i tilslutning til hr. Halvgaards bemærkninger før at forsøge at sige de pro'er, der kan siges om denne ting.

Vedrørende udformningen og de tekniske detaljer vil jeg da også gerne vedgå, at havde min mesterhånd været med i udformningen af lovforslaget, havde det måske fået en lidt anden udformning, for det baserer sig også på den højere skole, hvor det problem, som er diskuteret her i dag under behandlingen af folkeskolelovforslaget, er kommet så stærkt frem. Hovedformålet er nemlig, hvad der er et meget bredt flertal for her i tinget, at øge forældreindflydelsen også i den højere skole, interessen for, hvad der foregår bag skolens mure. Man er på god vej i folkeskolen, men den højere skole har meget langt igen. Det har flere årsager.

Der er for det første børnenes tilstundende myndighedsalder og dette, at de meget ofte ikke ønsker forældrenes indgriben, forældre er i den alder meget ofte noget, der hører til på nationalmuseet. Der er fagenes art, den nye form for undervisning, hvor mange forældre vasker hænderne, og siger: vi lærte det på en helt anden måde. Der er fornemmelsen af ofte at stå ved en lukket port, når det gælder skole spørgsmål. Men hvis forældre i skolenævnene kunne gøre deres indflydelse gældende og vidste, at de kunne det, så ville interessen stimuleres ved, at de var en integreret del af skolen og skolens liv.

Da venstres store valgslogan fra 1973 om det nære samfund er blevet lagt på hylden, var det formålet med dette lovforslag at tage det ned igen og støve det af.

Vi har så mange af de store nye moderne skoler, hvor der er et totalt steril skolemiljø, manglende atmosfære, og det giver ofte problemer, ganske særlig hos den opvoksende ungdom, som har svært ved at finde fodfæstet. Hvis vi kunne få forældrene ind og igennem skolenævnene blive en integreret del af dette liv, så mente vi, at der måske kunne rettes noget op på de mange ting, der ofte går i svang i skolerne. Jeg behøver bare at nævne den alt for store ødelæggelse af skolens materiel, den store vandalisme, de udenomsfaglige aktiviteter i skolerne, skolefester, der ofte glider ud i det rene

Brueghelmaleri, når man ser dem. Det er i den pædagogiske side af sagen, vi meget gerne ville have forældrene trukket ind.

Med hensyn til den overbelastning, der i dag er af kommunestyret med overbygningen med storkommunerne, ville det jo kunne aflastes ved en overgang til det nære samfund, hvor forældrestyringen af skolerne var et faktum.

Det er ikke meningen, at visse standardkrav, som må til i enhver skole, ikke skulle tilgodeses, men det er vores opfattelse, at det vil være en positiv ting, selv i de overbygninger, der hedder studenterkurser og HF-kurser, hvor vi har de voksne elever, hvis der var en hjemmenes indflydelse og en hjemmenes interesse. Dette betyder ikke, at en 38-årig HF-elev skal komme rokkende med en 80-årig far, der skal deltage i skolens liv, men det er meningen, at der skal være en interesse fra verden udenom for det, der foregår bag skolens mure.

Jeg kan kun beklage, at indholdet af formålet med lovforslaget måske til en vis grad er druknet i den gode hensigt.

Svend Haugaard (RV):

Man kan godt have lidt ondt af ordføreren for forslagsstillerne. Det er et meget ejendommeligt lovforslag, som måske var bedst tjent med at blive forbigået i tavshed.

Ganske vist kan vi fuldt ud tilslutte os ønsket om skolenævnenes store indflydelse, men når man fremsætter et skolelovsforslag, som alene beskæftiger sig med paragraffer og bemærkninger om valg af skolenævn, stemmepoints efter et meget indviklet og administrativt besværligt system, maksimumstal for, hvor meget skolenævnet har ret til at formøble om året af de faste værdier i skolen, samt lidt om risikoen ved særlige høvdingeskikkelser, man ikke mener kan opstå i forældre kredse, så er der ikke ret meget skolelov tilbage.

I fremsættelsen er der nogle ganske fornuftige bemærkninger om praktiske evners ret i forhold til boglige evner, men det er der overhovedet ikke taget højde for i selve lovforslaget.

Hvis det er sådan, at fremskridtspartiet har til formål at fremsætte forslag, som alle andre partier er nødt til at afvise af saglige grunde, så er det lykkedes temmelig godt. Vi har sjældent set et så håbløst, usammen-